

ԿՐ ՍԻՐ Ե Մ...

Կր սիրեմ գարնան անձրևը բարակ,
 Գոլմեր ամրան, արեւն իր ճախակ,
 'Կալուկը աշնան՝ հաղցրաթխն համակ,
 Ու նայնիսկ ձմեռն փոքորիկն ու փոխ:

Կը սիրեմ մանկանց ճառարպետն անմեղ,
 Ու պարմաններուն եռանդն ու տախն,
 Կոյսերուն ճարձհանքը լայնչապեղ
 Ու ճարձհանքն ի սրտն իմաստուն:

Կը սիրեմ ես զիր, եղ ու գեղարուես.
 Աղօթք՝ փրթած սրէ: մը բարի,
 Զղուս բազուկներն բանուորին համես
 Ու մահաւան զացող զինուորն հաշարի:

Սիրած եմ ես խոր, սիրած եմ առօրին.
 Սիրոյ դէմ մեղքի շեղներն կը կրին.
 Սիրես եմ օծե՛ր սիրով անապատ,
 Որ վիթխան գիմաց մնայ դուռն իր փակ:

Կը սիրեմ ես ռաւ, կը սիրեմ ես խոր,
 Սիրո՛ւ կը ջանամ յաղթել ժանճ մահաւան,
 Քանզի աներկբայ ես կը հաւատամ
 Թէ սէրն է մահէն աւելի հզօր:

Դ. ՀԱՐՏԱՐ